

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

otuz 6. sayı

21 Şubat 2021

Rektör İstifa

● Mehmet Pektaş

Arkadaşlarla metrodan çıkıp dışarıdaki grupla birleştik. Hepimizin elinde dövizler pankartlar vardı. “Rektör istifa!” “Atanmış rektör istemiyoruz!” “Üniversiteyi savunuyoruz.” “Kayyuma hayır!” “Üniversiteler bizimdir...” Büyük bir protesto gösterisi olacaktı. Coşkuyla şarkılar, marşlar söylemeye başladık. Tam yürüyüşe başlayacakken kalabalığın arasında bir soru dolaştı:

“Mert nerede?”

Herkes birbirine aynı soruyu sorduktan sonra aramızda yeni bir soru dolaşmaya başladı:

“Mert’e haber verdiniz mi?”

Birisi:

“Twitter’den yazdık.” dedi. Bu defa dalga dalga şu söz yayıldı:

“Twitter’den yazılmış.”

Mert’in gösteriden haberi varsa gelmemesi mümkün değildi. Kendi gurubuyla birlikte ne yapar eder gelirdi. Herkesin aklına aynı ihtimal gelmiş olmalı. Kalabalığın arasında fısıltı gibi benzer sözler uğuldadı:

“Gözaltı!”

“Gözaltına alınmış olmasın!”

“Gözaltına mı alınmış?”

“Gözaltındaymış.”

Bartu avazı çıktığı kadar bağırdı:

“Mert gözaltına alınmış!”

Herkes bunu zaten aklından geçirmiş olsa da bir başkasından duymak farklıydı. Kısa bir şaşkınlıktan sonra Barış slogan atmaya başladı:

“Baskılar biizi yıldıraamaz! Baskılar biizi yıldıraamaz!”

Hep birlikte slogana başladık:

“Baskılar biizi yıldıraamaz! Baskılar biizi yıldıraamaz!”

Özgür kalabalığın arasından sıyrılıp en öne geçti. Yumruğunu havaya kaldırarak:

“Adliyeye gidiyoruz. Mert’i almadan dönmeyeceğiz!” diye bağırdı. Özgür’ün ardına düştük. Gizem’in aklına Mert’i aramak gelmiş.

“Hey durun telefonu çalıyor.” dedi. Olduğumuz yerde durup Gizem’in etrafını sardık. Mert’in telefonu açıp açmayacağını merak ediyorduk.

Gizem “Alo!” dedikten sonra yüzü renkten renge girmeye başladı. En son Baro yasasını

protesto ederken yüzüne biber gazı sıkılınca onu böyle görmüştüm. Telefon kapandıktan sonra hep bir ağızdan aynı soruyu sorduk.

“Ne dedi?”

Gizem yüzü kıpkırmızı

“A...” dedi gerisini getirmedi. Bir yudum su içtikten sonra kendini toparlayıp “Küfür etti!” dedi. Gizem’in ardından birkaç kişi daha aradı Mert’i. Mert onlara da küfürler savurduktan sonra telefonunu tamamen kapattı. Birbirimize bakışıp ne yapacağımızı düşünürken Ümit telaşla:

“İşkence!” dedi.

“İşkence mi?”

“Evet, işkence! Arkadaşımıza işkence yapıyorlar. İşkence yaparak bize karşı küfür ettiriyorlar. Yoksa Mert asla küfürlü konuşmaz. Hele bize karşı...” Ümit’in söyledikleri benim aklıma yatmasa da atılan sloganlara eşlik ediyordum:

“İnsanlık oonuuru işkenceeyi yeenecek! İnsanlık oonuuru işkenceeyi yeenecek!”

Biz yumruklarımız havada slogan atarken Ayça grubun önüne fırladı.

“Durun durun Facebook’ta bir şey paylaşmış!” diye bağırdı. Ayça yazılanları okumaya çalışırken arka taraftakiler:

“Duyamıyoruz!” dediler. Ayça bu defa eline megafonu alıp Mert’in yazdıklarını baştan okudu:

“Türkiye’nin yakın tarihindeki tüm protesto gösterilerine katıldım. Defalarca gözaltına alındım, Gezi Parkı’nda ayağımdan yaralandım, TOMA’ların sıkıldığı tazyikli sularla boğuştum, yediğim biber gazının haddi hesabı yok. Yaşadığım her olaydan sonra inandığım değerlere daha da bağlandım, devrimci ruhum her yenilgide daha da güçlendi.

Ama artık yeter! Mücadeleyi bırakıp köye dönüyorum. Bundan sonra hayatımı Marks’ın Engels’in Lenin’in doktrinlerine değil şu üç temel üzerine oturtacağım:

Elle gelen düğün bayram.

Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın.

Azıcık aşım ağrısız başım.

Bu ani kararımın herkesi şaşırtacağını biliyorum. “Neden?” diye soracaksınız. Sizi merakta bırakmak istemem. Geçen haftaya dönelim. Besin-İş Sendikasına bağlı işçilerin hukuksuz bir şekilde işten çıkarılmalarını

protesto etmek için bir grup arkadaşla İstanbul'dan Ankara'ya doğru yola çıktık. Bakanlığın önünde eylem yapacaktık. Oradan bisküvi fabrikalarındaki işçilere destek olmak için Karaman'a geçecektik. Daha sonra İstanbul'a dönüp Boğaziçili öğrencilerle rektör atamasını protesto edecektik.

Yolculuğumuz şen şakrak devam ederken Ankara girişinde durdurulduk. Polis otobüsün şehre girmesine izin vermedi. Biz de otobüsten inip kol kola girdik, yürüyerek şehre girecektik. Polis bu defa bize sosyal mesafeyi ihlal ettiğimiz için 3150'şer lira para cezası kesti. Bu yaptıklarının hukuksuz olduğunu iddia ettik. O sırada Besin-İş'liler de bizi karşılamaya geldi. Otobüsteki adamların çoğunu para ile tutmuştu. Onlar da "Bizim cezaları siz ödeyeceksiniz!" diye üstümüze yürüdüler. Ortalık bir anda karıştı. Hepimizi gözaltına aldılar. İşlemlerimiz gece yarısına kadar sürdü. Gece yarısı bizi serbest bıraktılar. Sokağa çıkma yasağı olduğundan her yer kapalıydı. Gidecek hiçbir yerimiz yoktu. Sokakta aylak aylak dolaşırken bir anda etrafımızı polisler sardı. Sokağa çıkma yasağına uymadığımız gerekçesiyle bize yeniden ceza kestiler. Delirmek üzereydim. Tekrar gözaltına alınmamak için kendimi tutuyordum. Bir sigara yakıp öfkeyle çekmeye başladım. Benimle birlikte birkaç kişi daha sigaraya davrandı. Polis bu defa caddede sigara içemeyeceğimizi söyleyip 900'er lira daha ceza kesti. Kafam allak bullak olmuştu. Bir daha ceza yememek için polisler uzaklaşınca kadar hazır ol'da bekledim. Polisler gittikten sonra eylemden falan vazgeçtik bir an önce şu şehri terk etme derdine düştük. Neyse ki şoför bizi bırakıp gitmemişti. Şehrin dışında bizi bekliyordu. Ne kadar ısrar ettiyse de onu şehre girmeye razı edemedik. Gecenin bir vakti Ankara'nın ayazında yollara düştük. Bir saat kadar yürüdükten sonra önümüzü tekrar polisler kesti. Biz polise makbuzlarımızı gösterip sokağa çıkma yasağını ihlal ettiğimiz için ceza yediğimizi söyledik. Polisler bu defa bize ikinci defa sosyal mesafeyi ihlal ettiğimizden 3150'şer lira ceza kesti.

Polisler gittikten sonra aramızdaki Besin-İş'lilerden birisi:

"Ulan zaten benim alacağım tazminat hepsi hepsi 10.000 lira! Yediğim ceza alacağım parayı geçti. Başlarım protestosundan, eyleminden! Ben gidiyorum. Siz de başınızın çaresine bakın." dedi. Diğerleri de bahaneye bakıyormuş, onlar da ayrıldılar. Parayla getirdiğimiz

adamlar da ters ters yüzümüze bakmaya başladılar. Yine olay çıkmasın diye onların cezalarını ödemeye söz verdiğimiz gibi yevmiyelerini de 50'şer lira arttırdık. 50 lira hepsinin yüzünü güldürmüştü. Aramızda 5'er 10'ar metre mesafe koyarak yola devam ettik. Otobüse vardığımızı tir tir titriyorduk. Yorgunluk cabası... Bisküvi işçilerine destek olmak için Karaman'a doğru yola çıktık. Otobüstekilerin çoğu hemen uykuya daldı. Başka bir aksilikle karşılaşmayız diye düşünürken Gölbaşı'nda polis tarafından tekrar durdurulduk. Polis bizim yasaklı saatlerde neden yolda olduğumuzu sordu. Başımıza gelenleri anlatmaya çalıştık ama dinletemedik. Burada da sokağa çıkma yasağını ihlal etmekten ceza yedik. İtiraz edecek halimiz yoktu. Ceza makbuzlarımızı cebimize sokup yola devam ettik. Bir an önce Ankara sınırlarından çıkmak istiyorduk.

Sokağa çıkma yasağının bitmesine 10 dakika kalmıştı. Karaman sınırında bekleyen polisler otobüsümüzü durdurdu. Yol boyu biraz dinlendiğimiz için otobüsten inip daha önceki ceza makbuzlarımızı göstererek şehre girmek istedik. Polisler orası ayrı burası ayrı deyip bize bir ceza daha kestiler. Olayın heyecanı ile pandemiyi unuttuk, itişmeye kalkışmaya başladık. Destek ekipleri geldi. Bize sosyal mesafeyi ihlal etmekten tekrar ceza kestiler. Yıllardır parayla adam tutup yol, yevmiye, yemek, sigara masrafı karşılamaya alışmıştık. Yediğimiz cezalar altından kalkılacak gibi değildi. Hazır polisler de yanımdayken arkadaşlara "Benden bu kadar! Başınızın çaresine bakın." deyip yolun karşısına fırladım. Peşimden gelmek isteyenlere polis engel oldu. İlk gelen otobüse atladığım gibi köyün yolunu tuttum. Başıma gelenler kısaca böyle. Lütfen beni aramayın. Ararsanız çok kötü küfür ederim. Kalbinizi kırarım. Hoşça kalın."

Ayça, Mert'in yazdıklarını okuduktan sonra megafonu indirip:

"Ee şimdi ne yapacağız?" dedi.

Deniz, Ayça'nın elindeki megafonu kaptı:

"Mert'i protesto etmek için onun evine gidiyoruz. Yürüyün arkadaşlar!" diye bağırıldı.

Üniversiteye sırtımızı döndük, rektör protestosu başka güne kalmıştı. Yumruklarımızı havaya kaldırıp Mert'in evine doğru yöneldik:

"Diireene diireene kaazaanaacağız!! Diireene diireene kaazaanaacağız!!"